

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 14 sierpnia 2002 r.

Nr 129

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWA

- 1102** — z dnia 5 lipca 2002 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ustawy — Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji 8241

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 1103** — z dnia 30 lipca 2002 r. w sprawie uznania miasta Krasnobród za uzdrowisko 8245
- 1104** — z dnia 6 sierpnia 2002 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowego trybu zbywania akcji Skarbu Państwa, zasad finansowania zbycia akcji oraz formy zapłaty za te akcje 8245
- 1105** — z dnia 13 sierpnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia czasowego zakazu sprzedaży i podawania napojów alkoholowych 8246

ROZPORZĄDZENIA:

- 1106** — Ministra Finansów z dnia 29 lipca 2002 r. w sprawie upoważnienia Krajowej Izby Doradców Podatkowych i Komisji Papierów Wartościowych i Giełd do uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych 8246
- 1107** — Ministra Finansów z dnia 2 sierpnia 2002 r. w sprawie zaniechania w całości poboru podatku od towarów i usług 8247
- 1108** — Ministra Infrastruktury z dnia 20 lipca 2002 r. w sprawie sposobu realizacji obowiązków dostawców ścieków przemysłowych oraz warunków wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych 8247
- 1109** — Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 26 lipca 2002 r. w sprawie laboratoriów uprawnionych do przeprowadzania analiz grup krwi 8252
- 1110** — Ministra Zdrowia z dnia 3 lipca 2002 r. w sprawie wykazu substancji niebezpiecznych wraz z ich klasyfikacją i oznakowaniem 8253
- 1111** — Ministra Zdrowia z dnia 25 lipca 2002 r. w sprawie rejestrów jednostek systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne 8253

1102

USTAWA

z dnia 5 lipca 2002 r.

o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ustawy — Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Art. 1. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 122, poz. 1319 oraz z 2001 r. Nr 110, poz. 1189 i Nr 154, poz. 1800) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ustawa reguluje zasady i tryb przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz praktykom naruszającym zbiorowe interesy konsumentów, a także antykonkurencyjnym koncentracjom przedsiębiorców i ich związków, jeżeli te praktyki lub koncentracje wywołują lub

mogą wywoływać skutki na terytorium Rzeczy-
pospolitej Polskiej.”;

2) po dziale III dodaje się dział IIIa w brzmieniu:

„Dział IIIa

Zakaz praktyk naruszających zbiorowe interesy
konsumentów

Rozdział 1

Praktyki naruszające zbiorowe interesy
konsumentów

Art. 23a. 1. Przez praktykę naruszającą zbiorowe
interesy konsumentów rozumie się
godzące w nie bezprawne działanie
przedsiębiorcy. Nie jest zbiorowym
interesem konsumentów suma indy-
widualnych interesów konsumen-
tów.

2. Za praktykę naruszającą zbiorowe in-
teresy konsumentów uważa się
w szczególności stosowanie posta-
nowień wzorców umów, które zo-
stały wpisane do rejestru postano-
wień wzorców umowy uznanych za
niedozwolone, o którym mowa
w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania
cywilnego, naruszanie obowiązku
udzielania konsumentom rzetelnej,
prawdziwej i pełnej informacji, nie-
uczciwą lub wprowadzającą w błąd
reklamę i inne czyny nieuczciwej
konkurencji godzące w zbiorowe in-
teresy konsumentów.

Art. 23b. Ochrona zbiorowych interesów kon-
sumentów przewidziana w ustawie
nie wyłącza ochrony wynikającej
z innych ustaw, w szczególności
z przepisów o zwalczaniu nieuczci-
wej konkurencji. Przepisów ustawy
nie stosuje się do spraw o uznanie
postanowień wzorca umowy za nie-
dozwolone.

Rozdział 2

Decyzje w sprawach praktyk naruszających
zbiorowe interesy konsumentów

Art. 23c. 1. Prezes Urzędu w decyzji o uznaniu
praktyki za naruszającą zbiorowe in-
teresy konsumentów nakazuje zanie-
chanie jej stosowania.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1,
Prezes Urzędu może określić środki
usunięcia trwających skutków nar-
uszenia zbiorowych interesów konsu-
mentów w celu zapewnienia wyko-
nania nakazu, w szczególności zobo-
wiązać przedsiębiorcę do złożenia
jednokrotnego lub wielokrotnego
oświadczenia o treści i w formie

określonej w decyzji. Może również
nakazać publikację decyzji w całości
lub w części na koszt przedsiębiorcy.

Art. 23d. Jeżeli nie zachodzą okoliczności okre-
ślone w art. 23a, Prezes Urzędu wy-
daje decyzję, w której stwierdza, że
dana praktyka nie narusza zbioro-
wych interesów konsumentów.”;

3) w art. 26 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wydawanie, w przypadkach określonych usta-
wą, decyzji w sprawach przeciwdziałania prak-
tykom ograniczającym konkurencję, w spra-
wach koncentracji lub podziału przedsiębior-
ców oraz przeciwdziałania praktykom narusza-
jącym zbiorowe interesy konsumentów, a także
decyzji w sprawach kar pieniężnych,”;

4) w art. 27 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Decyzje i postanowienia Prezesa Urzędu, a tak-
że orzeczenia Sądu Okręgowego w Warszawie
— sądu ochrony konkurencji i konsumentów,
zwanego dalej «sądem ochrony konkurencji
i konsumentów», oraz Sądu Najwyższego
w sprawach dotyczących kasacji od wyroków
sądu ochrony konkurencji i konsumentów lub
ich sentencje, z pominięciem informacji stano-
wiących tajemnicę przedsiębiorstwa, jak rów-
nież innych tajemnic podlegających ochronie
na podstawie odrębnych przepisów, mogą być
w całości lub w części publikowane w Dzienni-
ku Urzędowym Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów.”;

5) po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:

„Art. 38a. 1. Przy Prezesie Urzędu tworzy się Krajo-
wą Radę Rzeczników Konsumentów,
zwaną dalej «Radą».

2. Rada jest stałym organem opiniodaw-
czo-doradczym Prezesa Urzędu w za-
kresie spraw związanych z ochroną
praw konsumentów na szczeblu sa-
morządu powiatowego.

3. Do zadań Rady należy w szczególno-
ści:

1) przedstawianie propozycji dotyczą-
cych kierunków zmian legislacyj-
nych w przepisach dotyczących
ochrony praw konsumentów,

2) wyrażanie opinii w przedmiocie
projektów aktów prawnych lub kie-
runków rządowej polityki konsu-
menckiej,

3) wyrażanie opinii w innych spra-
wach z zakresu ochrony konsumen-
tów przedłożonych Radzie przez
Prezesa Urzędu.

4. W skład Rady wchodzi dziewięciu
rzeczników konsumentów, po jednym
z obszaru właściwości miejscowej de-

- legatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.
5. Członków Rady powołuje i odwołuje Prezes Urzędu. Powołanie następuje na wniosek dyrektorów delegatur, o których mowa w ust. 4, za pisemną zgodą rekomendowanych rzeczników konsumentów. W przypadku odwołania z funkcji rzecznika konsumentów, członkostwo w Radzie wygasa.
 6. Członek Rady może być odwołany przez Prezesa Urzędu z powodu:
 - 1) naruszenia obowiązków wynikających z członkostwa w Radzie,
 - 2) choroby uniemożliwiającej wykonywanie zadań członka Rady,
 - 3) złożenia rezygnacji.
 7. Obsługę administracyjną Rady zapewnia Urząd.
 8. Urząd zwraca członkom Rady koszty przejazdów na posiedzenia Rady, na zasadach określonych w przepisach w sprawie należności przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.
 9. Tryb pracy Rady określa regulamin ustalony przez Prezesa Urzędu.”;
- 6) w art. 42 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Postępowanie przed Prezesem Urzędu jest prowadzone jako postępowanie wyjaśniające, postępowanie antymonopolowe lub postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.
 2. Postępowanie wyjaśniające może poprzedzać wszczęcie postępowania antymonopolowego lub postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.”;
- 7) w art. 43 w ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
- „1a) wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów,”;
- 8) w art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Postępowanie antymonopolowe w sprawach praktyk ograniczających konkurencję oraz w sprawach koncentracji, a także postępowanie w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wszczynają się na wniosek lub z urzędu.”;
- 9) w art. 53 w ust. 3 po wyrazach „w art. 11 ust. 1” dodaje się wyrazy „i art. 23d”;
- 10) użyte w art. 58 w ust. 1 i 2, w art. 61 w ust. 4, w art. 78 w ust. 1, 3 i 5, w art. 91 w ust. 1, 3 i 4 oraz w art. 102 w ust. 1 w różnych przypadkach wyrazy
- „sąd antymonopolowy” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „sąd ochrony konkurencji i konsumentów”;
- 11) w art. 67 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
- „1a) wycofania wniosku o nakazanie zaniechania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów,”;
- 12) w art. 68 po wyrazach „z zastrzeżeniem art. 93” dodaje się wyrazy „i art. 100g”;
- 13) w dziale V po rozdziale 3 dodaje się rozdział 4 w brzmieniu:
- „Rozdział 4
- Postępowanie w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów
- Art. 100a. 1. Z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów może wystąpić:
- 1) Rzecznik Praw Obywatelskich,
 - 2) rzecznik ubezpieczonych,
 - 3) rzecznik konsumentów,
 - 4) organizacja konsumencka.
2. Z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, może także wystąpić zagraniczna organizacja wpisana na listę organizacji uprawnionych w państwach Unii Europejskiej do złożenia wniosku o wszczęcie postępowania, opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich, jeżeli cel jej działania uzasadnia wystąpienie przez nią z wnioskiem o wszczęcie postępowania dotyczącego naruszenia wynikającego z niezgodnych z prawem zaniechań lub działań podjętych w Polsce, zagrażających zbiorowym interesom konsumentów w państwie członkowskim, w którym organizacja ta ma swoją siedzibę.
3. Przepisy art. 84 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.
- Art. 100b. 1. Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, odmówić wszczęcia postępowania, jeżeli z zawartych we wniosku oraz posiadanych przez Prezesa Urzędu informacji wynika w sposób oczywisty, że zbiorowe interesy konsumentów nie uległy naruszeniu. Przepis art. 85 ust. 2 stosuje się odpowiednio.
2. Prezes Urzędu, w drodze postanowienia, odmawia wszczęcia postępowania, jeżeli z wnioskiem wystąpiła osoba nieuprawniona na podstawie art. 100a ust. 1 lub 2.

3. Prezes Urzędu może, w drodze postanowienia, odmówić wszczęcia postępowania:

- 1) w przypadku niedostarczenia przez wnioskodawcę w wyznaczonym terminie informacji niezbędnych do rozstrzygnięcia o wszczęciu postępowania,
- 2) jeżeli wniosek nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 84 ust. 2.

4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 2 i 3, wnioskodawcy przysługują zażalenie.

Art. 100c. Stroną postępowania jest każdy, kto wnioskuje o wydanie decyzji w sprawie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów lub wobec kogo zostało wszczęte postępowanie o stosowanie takiej praktyki.

Art. 100d. W postępowaniu przed Prezesem Urzędu może być zawarta ugoda, jeżeli przemawia za tym charakter sprawy, a ugoda nie zmierza do obejścia prawa albo nie narusza interesu publicznego lub słusznego interesu konsumentów.

Art. 100e. Prezes Urzędu może nadać decyzji w całości lub w części rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli wymaga tego ważny interes konsumentów.

Art. 100f. Postępowanie w sprawie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów powinno się zakończyć nie później niż w ciągu dwóch miesięcy, a w sprawie szczególnie skomplikowanej — nie później niż w ciągu trzech miesięcy od dnia wszczęcia postępowania. Przepisy art. 35—38 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

Art. 100g. Nie wszczyna się postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, jeżeli od końca roku, w którym zaprzestano ich stosowania, upłynął rok.

Art. 100h. Postępowanie w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów jest wolne od opłat.”;

14) w art. 102 w ust. 1 po wyrazach „na podstawie art. 20 ust. 2 i 4” dodaje się wyrazy „oraz art. 23c”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34,

poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i 1193 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764 i Nr 126, poz. 1069 i 1070) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyte w art. 479²⁸ w § 1, w art. 479³⁶, w art. 479⁴⁶, w art. 479⁵⁷ i w art. 479⁶⁸ w różnych przypadkach wyrazy „Sąd Okręgowy w Warszawie — sąd antymonopolowy” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Sąd Okręgowy w Warszawie — sąd ochrony konkurencji i konsumentów”;

2) użyte w art. 479²⁹ w § 1 i 2, w art. 479³⁰, w art. 479³¹ w § 1—3, w art. 479³² w § 1, w art. 479³³ w § 1 i 2, w art. 479³⁴, w art. 479³⁵, w art. 479⁴⁷ w § 1 i 2, w art. 479⁵⁰ w § 2, w art. 479⁵², w art. 479⁵³, w art. 479⁵⁴, w art. 479⁵⁶, w art. 479⁵⁸, w art. 479⁶¹ w § 2, w art. 479⁶³, w art. 479⁶⁴, w art. 479⁶⁵, w art. 479⁶⁷, w art. 479⁶⁹, w art. 479⁷² w § 2, w art. 479⁷⁴, w art. 479⁷⁵, w art. 479⁷⁶ i w art. 479⁷⁸ w różnych przypadkach wyrazy „sąd antymonopolowy” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „sąd ochrony konkurencji i konsumentów”;

3) w art. 479³⁸:

a) dotychczasową treść oznacza się jako § 1,

b) dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Powództwo może ponadto wytoczyć zagraniczna organizacja wpisana na listę organizacji uprawnionych w państwach Unii Europejskiej do wszczęcia postępowania o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich, jeżeli cel jej działania uzasadnia wystąpienie przez nią z takim żądaniem dotyczącym wzorców umów stosowanych w Polsce, zagrażających interesom konsumentów w państwie członkowskim, w którym organizacja ta ma swoją siedzibę.”

Art. 3. W ustawie z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. Nr 47, poz. 211, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 29, poz. 356 i Nr 93, poz. 1027 oraz z 2002 r. Nr 126, poz. 1068 i 1071) w art. 19 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 skreśla się pkt 1 i 4;

2) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do czynów nieuczciwej konkurencji określonych w art. 5—7, art. 11, art. 14 i art. 15a.”

Art. 4. Ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o sądzie antymonopolowym, rozumie się przez to Sąd Okręgowy w Warszawie — sąd ochrony konkurencji i konsumentów.

Art. 5. Z dniem wejścia w życie ustawy Krajowa Rada Rzeczników Konsumentów, powołana na podstawie dotychczasowych przepisów, staje się Radą, o której mowa w art. 38a ustawy zmienianej w art. 1 niniejszej ustawy.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 4 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1103

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 lipca 2002 r.

w sprawie uznania miasta Krasnobród za uzdrowisko.

Na podstawie art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o uzdrowiskach i lecznictwie uzdrowiskowym (Dz. U. Nr 23, poz. 150, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1998 r. Nr 162, poz. 1116 oraz z 2000 r. Nr 120, poz. 1268) zarządza się, co następuje:

§ 1. Miasto Krasnobród uznaje się za uzdrowisko.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *M. Pol*

1104

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 sierpnia 2002 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowego trybu zbywania akcji Skarbu Państwa, zasad finansowania zbycia akcji oraz formy zapłaty za te akcje.

Na podstawie art. 33 ust. 2 oraz art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 118, poz. 561 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 32, poz. 184, Nr 98, poz. 603, Nr 106, poz. 673, Nr 121, poz. 770, Nr 137, poz. 926 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 40, poz. 400 i Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 15, poz. 180, Nr 26, poz. 306, Nr 31, poz. 383, Nr 60, poz. 703, Nr 84, poz. 948 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 63, poz. 637, Nr 72, poz. 745, Nr 76, poz. 807 i Nr 122, poz. 1320 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 113, poz. 984) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1997 r. w sprawie szczegółowego trybu zbywania akcji Skarbu Państwa, zasad finansowania zbycia akcji

oraz formy zapłaty za te akcje (Dz. U. Nr 95, poz. 578 i z 1998 r. Nr 74, poz. 478) w § 7:

1) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie ust. 1;

2) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Zapłata za nabywane od Skarbu Państwa akcje może być dokonana również w formie zwiększenia funduszy statutowych państwowych osób prawnych niebędących spółkami.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *M. Pol*